

Zaaknummer 2011-T555 B

29 januari 2013

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

de heer [naam],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. T.W.H.M. Weller.

1. De procedure

Op 26 september 2012 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klager tegen aangeklaagden:

1. (wijlen) broeder [naam];
2. (wijlen) broeder [naam] ([naam]);
3. (wijlen) broeder [naam] ([naam]);
4. (wijlen) broeder [naam].

De KLAC heeft de Overste van de Ordensgemeinschaft der Armen-Brüder des Heiligen Franziskus, als waarnemer van de Congregatie van de Broeders Franciscanen Bleijerheide, geadviseerd de klachten tegen aangeklaagden 1 en 2 niet gegrond te verklaren en de klacht tegen aangeklaagde 3 gegrond te verklaren. De klacht tegen aangeklaagde 4 wordt door de KLAC niet ontvankelijk geacht.

Mr. T.W.H.M. Weller heeft op 11 oktober 2012 (ingekomen op 12 oktober 2012) namens klager een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 26 september 2012.

Op 21 december 2012 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klager stelt zich op het standpunt dat een algemeen beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. Daartoe is – kort weergegeven – aangevoerd:

- a) Klager is van mening dat wat betreft de beslissing van de KLAC ten aanzien van aangeklaagde 1 (broeder [naam]) het motiverings- en het gelijkheidsbeginsel is geschonden.
Gezien de verweten handelingen is de overweging van de KLAC dat het hier om niet ongebruikelijk medisch onderzoek zou gaan onbegrijpelijk. Duidelijk is immers dat klager heeft aangegeven dat het om ongebruikelijke handelingen ging, gezien de aard van de ziekte en dat aangeklaagde daarbij steeds aangaf dat het een normaal onderzoek zou zijn om te zien of iemand koorts had en dergelijke.

Klager meent dat het een feit van algemene bekendheid is dat een zogenaamd onderzoek aan het geslacht of de billen en anus, niets te maken heeft met het vaststellen of een patiënt koorts heeft.

Klager verwijst nog naar twee anderen zaken, waarbij de klachten tegen dezelfde aangeklaagde, gegrond zijn verklaard en waarbij dezelfde, zogenaamd medische handelingen bij de klagers werden verricht. Ook daar heeft de KLAC deze handelingen niet als normaal medische of hygiënische handelingen aangemerkt, maar als seksueel misbruik.

- b) Klager is van mening dat ten aanzien van aangeklaagde 2 (broeder [naam]) de beslissing van de KLAC gelet op overweging 4.3 onvoldoende is gemotiveerd en de KLAC kennelijk de verklaring van de heer [naam] d.d. 26 oktober 2011 niet geheel heeft ontvangen, dan wel niet geheel heeft gelezen.
- Daarnaast verwijst klager naar andere zaken tegen aangeklaagde 2 die gegrond zijn verklaard. Klager mag ervan uitgaan dat de KLAC bekend moet zijn met de zaken die reeds tegen aangeklaagde 2 gegrond zijn verklaard, althans dat de griffie deze zaken als steunbewijs aanmeldt bij de betreffende kamer van de KLAC. Kennelijk is hier iets misgegaan dat middels dit bezwaarschrift kan worden rechtgezet.
- De overweging van de KLAC dat de klacht tegen aangeklaagde 2 in onvoldoende mate wordt ondersteund door verklaringen van anderen, is onbegrijpelijk en daarmee in strijd met het motiveringsbeginsel.
- c) Klager is van mening dat wat betreft de beslissing van de KLAC ten aanzien van aangeklaagde 4 (broeder [naam]) het motiveringsbeginsel is geschonden.
- Ter zitting heeft klager zijn atletiekdiploma ondertekend door aangeklaagde 4 getoond aan de voorzitter. Voorts is ter zitting ter sprake gebracht de brief van broeder [naam] waarin hij heeft geschreven dat broeder [naam] de Orde in de zeventiger jaren heeft verlaten.
- Gelet hierop is de beslissing van de KLAC onbegrijpelijk en daarmee in strijd met het motiveringsbeginsel.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de nieuwe Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klager en door de aangeklaagde schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij of zij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer stelt voorop dat de toetsing in een bezwaarprocedure geen nieuwe inhoudelijke beoordeling is van een klacht. Getoetst wordt of het advies van de KLAC tot stand gekomen is in strijd met een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer overweegt ten aanzien van hetgeen door de klager is aangevoerd het volgende:

Ten aanzien van punt a)

De KLAC komt in haar advies van 26 september 2012 tot het oordeel dat de door klager jegens aangeklaagde 1 verweten handelingen, te weten het betasten van zijn geslachtsdelen, waarbij ook zijn anus werd onderzocht en betast, zijn gebeurd in het kader van ziekmeldingen en opnames op de ziekenzaal door de ziekenbroeder (aangeklaagde 1).

Die handelingen kunnen naar het oordeel van de KLAC als niet ongebruikelijk in het kader van medisch en/of hygiënisch onderzoek worden gekwalificeerd, tenzij die handelingen qua duur, intensiteit en/of andere bijkomende omstandigheden dat karakter te buiten gaan. Uit de verklaring van klager zelf blijkt niet van dergelijke bijkomende omstandigheden. Er bestond dan ook geen grond om de klacht van klager tegen aangeklaagde 1 gegrond te verklaren, aldus de KLAC.

De bijzondere kamer is van oordeel dat, in het licht van de vele andere vergelijkbare klachten tegen aangeklaagde 1 die gegrond zijn verklaard, de motivering van de KLAC, dat bij deze klager de verweten handelingen als niet ongebruikelijk in het kader van medisch en/of hygiënisch onderzoek worden gekwalificeerd, onbegrijpelijk is. Er is dan ook sprake van een motiveringsgebrek, zodat er sprake is van schending van een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling.

Ten aanzien van de punt b)

De KLAC komt in haar advies van 26 september 2012 tot het oordeel dat de klacht van klager in onvoldoende mate wordt ondersteund door verklaringen van anderen. Bij dat oordeel heeft de KLAC kennisgenomen van alle in het dossier aanwezige stukken. Op grond van deze stukken acht de KLAC kennelijk onvoldoende bewijs aanwezig om te kunnen concluderen dat klager seksueel is misbruikt door aangeklaagde.

De bijzondere kamer stelt voorop dat de weging van het voorhanden zijnde bewijs is voorbehouden aan een KLAC. Slechts indien een bijzondere kamer tot het oordeel komt dat een KLAC in redelijkheid het bewijs niet heeft kunnen wegen als zij gedaan heeft, is sprake van schending van een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling, waarbij de motivering van het bewijsoordeel van de KLAC mede van belang is. Het is voor de KLAC niet noodzakelijk dat zij per aangevoerd “bewijs” belastend of ontlastend ingaat op de waarde van dit “bewijs”. Er is dan ook geen sprake van een motiveringsgebrek.

Ten aanzien van punt d)

De KLAC heeft de klacht tegen aangeklaagde 4 niet ontvankelijk geacht, aangezien het bestaan van een aangeklaagde, die onder de naam [naam] in het internaat [naam] werkzaam is geweest, niet is komen vast te staan.

De bijzondere kamer is van oordeel dat, gelet op de aanwezige stukken waaronder met name het atletiekdiploma van klager en de brief van broeder [naam], de KLAC in redelijkheid niet tot voornoemde beslissing heeft kunnen komen. Er is dan ook sprake van een motiveringsgebrek, zodat er sprake is van schending van een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal, gelet op het vorenstaande, het bezwaar tegen het advies van de KLAC wat betreft aangeklaagde 1 en 4 gegrond verklaren en het bezwaar tegen het advies van de KLAC wat betreft aangeklaagde 3 niet gegrond verklaren.

3. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar wat betreft aangeklaagde 3 niet gegrond;
- verklaart het bezwaar wat betreft aangeklaagde 1 en 4 gegrond;
- bepaalt dat de zaak opnieuw wordt behandeld door een kamer in een andere samenstelling dan de kamer die het advies heeft gegeven waartegen het bezwaar was gericht;
- bepaalt dat het dossier, zonder het advies van 26 september 2012, in handen wordt gesteld van de voorzitter van de nieuwe kamer.

Deze beslissing is gegeven op 29 januari 2013 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, mevrouw mr. M.D.J. van Reenen-Stroebel en mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.